

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

contacts

RĂSPUNSURILE LUI DUMNEZEU

Da, nu... mai târziu

Scotocind

O călătorie pe
calea amintirilor

Mai puțin înseamnă mai mult

Drumul meu
spre sănătate

NOTA EDITORULUI

O VIAȚĂ ÎMPLINITĂ

Într-o zi cineva îi ceruse lui Iisus să judece o dispută între el și fratele său. Iisus nu a fost interesat să se implice în disputa lor despre moștenire, însă le-a spus o poveste despre un fermier pe când era vremea recoltei.

Recolta fusese abundentă iar fermierul avea mai multe grâne decât putea pune în hambarele sale. Fără ezitare a hotărât să dărâme hambarele și să construiască altele mai mari. Mândru, și-a spus: „Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și învesește-te”.¹

Apoi, însă, a auzit o voce spunându-i: „Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?”.²

Fermierul din pilda lui Iisus a avut o viață considerată de succes. Însă Iisus a remarcat că toate lucrurile fermierului erau temporare, iar curând el va descoperi că, de fapt, nu are nimic.

În *Macbeth* de Shakespeare, personajul principal ajunge la o concluzie asemănătoare. În Actul 5, scena 5, el tocmai află că regina a murit și știe că moartea lui este iminentă. Atunci recită faimosul monolog: „Viața este doar o umbră

mișcătoare, un sărman actor/ Ce se perindă și se agită pe scenă/ Apoi nu se mai aude. Este povestea/ Unui idiot, plin de sunete/ Care nu înseamnă nimic.”

Asemenea fermierului din pilda lui Iisus, succesul lui Macbeth nu avea valoare eternă, iar la sfârșitul drumului său nu poate găsi un scop etern niciunea dintre faptele sale.

Toți se întrebă dacă viața lor are un scop și dacă da, atunci cum să-l găsească. Este o întrebare pusă uneori în disperare, alteori cu cinism, dar de multe ori din curiozitate și din dorința sinceră de a descoperi țelurile care contează și călăuzirea în viață.

Iisus a înțeles această necesitate de bază a firii umane pentru un înțeles și un scop în viață și ne-a dat secretul în comentariul Său la pilda fermierului: „Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el și nu se îmbogățește față de Dumnezeu”.³

Acest număr al revistei este despre lucrurile care contează în viață, în mod special cum să-ți clădești o relație cu Dumnezeu. Sper să te bucuri de lectură.

1. Luca 12:19

2. Luca 12:20

3. Luca 12:21

În curs de făurire

KEITH PHILLIPS

Una din amintirile mele de neuitat din copilărie are de-a face cu un băiețel în cărje care era cam de vârsta mea. La fiecare pas cu piciorul drept, piciorul stâng îl urma balansându-se fără vlagă la câțiva centimetri de la sol. Purta pantofi din piele maro dar care nu arătau la fel fiindcă stângul era evident mai mic decât dreptul. „Polio” mi-a șoptit mama la ureche când băiatul era suficient de departe ca să nu ne audă. „Piciorul lui stâng nu a mai crescut”. „Dar are să-i mai crească vreodată?” am întrebat-o eu. „Nu”, a spus ea, „boala are repercusiuni permanente”. Mă gândeam atunci oare cum se simțea acel băiat știind că trupul lui nu va fi niciodată așa cum trebuie.

Majoritate dintre noi îi putem mulțumi lui Dumnezeu că avem două picioare sănătoase. Pe lângă acestea El ne-a mai dat și alte două „picioare” care sunt chiar mai importante pentru starea noastră generală de bine – acestea sunt „cine suntem” și „ce facem”, caracterul nostru și chemarea noastră în viață. Atâta timp cât acestea două se dezvoltă cum trebuie viața noastră are

simetrie și echilibru. Dar dacă ne concentrăm asupra uneia și o neglijăm pe cealaltă atunci pierdem acest echilibru. Și, după cum se întâmplă de obicei, dacă este neglijat „cine suntem” atunci nu mai progresăm afectiv și spiritual așa cum ar trebui.

Din fericire, spre deosebire de handicapul fizic cauzat de boala polio și de alte boli care deformează trupul, putem întotdeauna, cu străduință, să ne aducem viețile în echilibru, iar Dumnezeu este întotdeauna bucuros să muncească alături de noi pentru aceasta. El, de fapt, își dorește mai presus de orice să ne ajute ca să ne atingem potențialul maxim și să devenim așa cum știe El că putem fi. Tu ești important pentru Dumnezeu și la fel de important este pentru El să fii fericit și împlinit.

KEITH PHILLIPS A FOST REDACTORUL ȘEF AL REVISTE ACTIVATED DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013. ÎN PREZENT EL LUCREAZĂ ÎMPREUNĂ CU SOȚIA SA, CARYN, CU PERSOANE FĂRĂ ADĂPST ÎN SUA.

ÎNAINTE SPRE SUCCES

Multe dintre promisiunile lui Dumnezeu sunt condiționate și necesită anumiți pași inițiali din partea noastră. Odată ce începem să ascultăm, El începe să ne binecuvânteze. Lui Avram i-au fost promise lucruri mărețe, însă niciunul dintre acestea nu s-ar fi întâmplat dacă ar fi rămas să le aștepte în Caldeea. A fost nevoie să-și părăsească căminul, familia și țara și să călătorească pe drumuri necunoscute, cu o ascultare neclintită, ca să primescă promisiunile. Celor zece leproși pe care i-a vindecat Iisus li s-a spus să se înfățișeze înaintea preotului și, „pe când se duceau au fost curățați”. Dacă ar fi așteptat să vadă că li se curăță corpul înainte să pornească, n-ar fi văzut niciodată lucrul acesta. Dumnezeu aștepta să-i vindece, dar binecuvântarea a venit atunci când credința lor a început să lucreze.

Când evreii erau prinși în capcană între armata faraonului și Marea Roșie, nu aveau altă soluție decât să meargă înainte. Nu era timp de așteptare, trebuiau să se ridice din genunchi și să „meargă înainte” cu o credință eroică. După mai mulți ani au trebuit să-și arate din nou

credința când au început să mășăluiască să treacă râul Iordan deși era la nivelul maxim. Aveau în mâinile lor cheia să deschidă poarta Pământului Făgăduinței însă poarta nu s-ar fi deschis dacă ei nu s-ar fi apropiat de ea și nu ar fi descuiat-o. Cheia era credința.

Noi suntem predestinați să luptăm anumite bătălii și gândim că nu vom fi niciodată victorioși și nu ne vom învinge dușmanii. Dar atunci când intră în luptă El va veni să lupte de partea noastră. Prin El noi suntem „mai mult decât biruitori”. Dacă am fi așteptat cu frică și cutremur să ne vină ajutorul înainte să pornim la luptă am fi așteptat în van. Dumnezeu așteaptă să reverse asupra noastră cele mai bogate binecuvântări ale Sale. „Mergi înainte” cu încredere îndrăznească și revendică ce este al tău. „Am început să dau ... acum începe și tu să iei și să stăpânești”.

– J. R. Miller (1840-1912)

Mai puțin înseamnă mai mult

CURTIS PETER
VAN GORDER

Într-o zi am văzut în oraș un cântar electronic care, după ce cântărea, corela greutatea la înălțimea individului și prezenta un grafic care indica dacă persoana era sub greutatea normală, la greutatea normală, peste greutatea normală sau obeză.

Cei care comercializau acest cântar m-au încurajat să îl încerc și l-am încercat. Spre groaza mea însă, această mașinărie fără inimă m-a declarat obez. OBEZI! Ce aveau cu mine acei vânzători subțirei de zâmbeau pe sub mustați? Imaginea pe care o aveam eu în mintea mea despre cum arăta o persoană obeză nu se potrivea cu mine! Sau poate că totuși se potrivea?

Când am ajuns acasă am examinat dovezile. Într-adevăr, toți pantalonii îmi deveniseră atât de strâmți că trebuia să le lărgesc puțin cureaua când mă așezam pe scaun. Dar, gândeam eu, la vârsta mea este normal să te împlinești puțin. M-am dus să-mi cumpăr niște pantaloni mai largi, dar faptul că magazinul nici nu ținea mărimea care îmi trebuia mie m-a obligat să accept realitatea. Reflectând asupra acestui lucru mi-am amintit de versetul din Biblie care spune că trupurile noastre sunt „templul lui Dumnezeu”¹. Se pare că templul meu avea mare nevoie de renovare.

Am lecturat puțin pe acest subiect, iar soluțiile mi s-au părut destul de clare. Dacă îmi doream să slăbesc trebuia să mănânc mai puțin și să fac mai multă mișcare.

Ușor de spus, greu de făcut. Mie îmi place

mâncarea și, după cum toată lumea știe, este greu să renunți la ceva ce îți place. Esența problemei, după cum am observat eu, era că deși ajunsesem la vârsta mijlocie îmi serveam porții ca pentru un adolescent în creștere. Deci, nu era necesar să elimin bucuria de a mânca, ci doar să micșorez porția.

Țelul meu era să slăbesc 25 kg pentru a ajunge din nou în „zona normală”. Am cumpărat un cântar și am început să-mi notez progresul săptămânal, ceea ce m-a încurajat atunci când am început să slăbesc. Am adoptat și niște slogane, precum: „Mănâncă ca să trăiești; nu trăi ca să mănânci” ceea ce m-a ajutat să reușesc să mănânc porții mai mici. „Este în regulă să te simți flămând” m-a ajutat să mă abțin de la a mânca ceva imediat ce stomacul meu începea să chiorăie. „O zi fără gâfâială este o zi fără progrese” m-a ajutat să înving celălalt uriaș – exercițiile fizice. La început mi-a fost greu să intru în ritm cu exercițiile fizice zilnice, însă după un timp au început să-mi facă plăcere. „O viață sănătoasă dovedește alegerea unui stil de viață sănătos”, aceasta îmi reamintea că pierderea în greutate și apoi menținerea ei necesita un angajament de lungă durată de a mânca corect și a exersa mai mult.

Acum, după câteva luni, sunt încă în procesul de slăbire (mai am încă 15 kg să dau jos), dar mă simt deja mai bine.

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE
SCENARIST ȘI MIM ÎN GERMANIA.

1. 1 Corinteni 3:16

WILLIAM B. McGRATH

Răspunsurile lui Dumnezeu

Scriitorul creștin Henry W. Frost, care a lucrat cu China Inland Mission, a scris o carte despre vindecare intitulată *Miraculous Healing (Vindecare miraculoasă)*, publicată în 1931. Deși a fost scrisă cu aproape un secol în urmă, cartea este considerată în continuare de mulți ca fiind o resursă excelentă pe subiectul vindecării miraculoare. Cartea conține atât povestiri detaliate cu persoane care au fost vindecate, dar și cu persoane care, deși au făcut aceleași pregătiri și păreau să merite la fel de mult, totuși nu au primit vindecarea fizică pe care au cerut-o.

Ceea ce am găsit interesant este că mulți, dacă nu toți, dintre aceia care nu au primit vindecarea fizică au mărturisit că au primit *altceva*, de o valoare și mai mare pentru viețile lor spirituale.

1. Iacov 4:8
2. Vezi Isaia 61:3.
3. Vezi Romani 11:33.

La unii a fost sub forma unei experiențe speciale cu Dumnezeu iubirii, sau alt fel de reușită în dorința lor de a fi aproape de Dumnezeu. Asta arată că Dumnezeu răspunde întotdeauna, în vreun fel, unui suflet care caută cu sinceritate, așa cum este promis în Cuvântul Său: „Apropiati-vă de Dumnezeu și El se va apropia de voi”.¹

Mulți ani la rând i-am tot cerut ceva lui Dumnezeu. Și mi-am vărsat de multe ori inima înaintea Lui fiindcă lucrul acela apărea din nou și din nou. *De ce au unii ceea ce eu tânjesc demult și nu am?* mă întrebam. Îi spuneam de asemenea că eu consideram că nu este egoist ceea ce doream. *N-ai putea, Te rog, să mă ajuți măcar cu asta?* încercam să insist politicos. Însă răspunsul Lui părea să fie o tăcere continuă.

Privind în urmă, acum îmi dau seama că avea multe să mă învețe, iar eu aveam nevoie să învăț multe. Dumnezeu cunoaște gândurile noastre ascunse și totul despre persoana noastră

Pentru mulți Iisus Hristos este doar o persoană, subiect de picturi, personaj eroic pentru scrieri, o formă frumoasă pentru statui și o idee pentru cântece; însă pentru cei care i-au auzit vocea, care au simțit iertarea Sa, care au primit binecuvântarea Sa, El este muzică, căldură, lumină, bucurie, speranță și salvare; un prieten care nu te părăsește niciodată, care te ridică când toți și toate încearcă să te împingă în jos. Nu putem niciodată să-L uzăm; îngrămădim pe El toate necazurile și supărările noastre. El este tot timpul pregătit să ne ridice; El este tot timpul pregătit să ne ajute; El ne primește cu aceeași dragoste; El ne luminează cu același zâmbet; El ne compătimește cu aceeași milă.

Nu există nume ca al Lui. Este mai inspirator decât cel al lui Cezar, mai muzical decât cel al lui Beethoven, mai cuceritor decât cel al lui Napoleon, mai elocvent decât cel al lui Demostene, mai răbdător decât cel al lui Lincoln. Numele lui Iisus pulsează cu viață, plânge cu patos, se apleacă cu iubire. Este încărcat de mireasmă. Cine poate compătimi un orfan fără casă așa cum o face Iisus? Cine-l poate primi pe risipitor înapoi acasă așa cum o face Iisus? Cine poate face un bețiv să devină sobru așa ca Iisus? Cine poate ilumina un cimitir plin cu morminte așa cum o face Iisus? Cine poate face o regină pentru Dumnezeu dintr-o femeie a străzii așa cum o face Iisus? Cine poate aduna lacrimile durerii umanității în cana Sa, așa ca Iisus? Cine poate să ne ștergă lacrimile durerii noastre, așa ca Iisus? – *Autor necunoscut*

interioară. Preocuparea Lui pentru binele nostru este unul dintre motivele pentru care El alege câteodată să nu ne răspundă la unele rugăciuni. Trebuie să progresez și eu în ceea ce privește să am mai multă încredere în El, să fiu recunoscător pentru ceea ce am și să am mai multă răbdare. După cum spune Psalmul 131, trebuie să învăț să mă calmez și să fiu liniștit, precum un copil când stă alături de mama sa, bucuros să fie în prezența ei chiar și fără cadouri.

Au existat și încă există mulți sfinți invalizi, paraplegici, cu dizabilități, oameni obligați să rămână închiși în camerele lor fără să poată merge în misiune, însă misiunea lor poate fi rugăciunea. Acești oameni neobservați pot simți harul lui Dumnezeu într-un mod excepțional, care să depășească aparenta lor dizabilitate, chiar și în situații care par pentru mulți a fi de insuportat. În ciuda circumstanțelor lor, dragostea lui Dumnezeu le poate da o frumusețe interioară care strălucește puternic, chiar și din scrumul speranțelor și aspirațiilor lor neîmplinite.²

Dumnezeu lucrează pe căi neștiute nouă!³ Dacă le-am putea înțelege pe toate, cum ar fi de ce îi vindecă pe unii și nu îi vindecă pe alții, atunci am putea pur și simplu urma un set de pași care ne-ar garanta să obținem ce dorim. Atunci am reuși să-L punem pe Dumnezeu într-o cutie. Însă asta nu se va întâmpla niciodată.

WILLIAM B. McGRATH ESTE SCRITOR
ȘI FOTOGRAF LIBER-PROFESIONIST ȘI
MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY
INTERNATIONAL ÎN SUDUL MEXICULUI.

În El găsim leacul pentru îngrijorare, balsamul pentru doliu, vindecare pentru rănilor noastre și suficiență pentru insuficiența noastră. Iar viața pe care El dorește să o avem este una de bucurie și de împlinire.
– *Billy Graham (1918-2018)*

Cuvinte și fapte

STEVE HEARTS

Există multe lucruri în viață care sunt mai ușor de zis decât de făcut. Calea *cuvintelor* este cu mult mai ușoară decât cea a *faptelor*. Dar dacă cuvintele nu sunt împlinite prin fapte, atunci ele rămân cuvinte goale și nefolositoare.

Iisus are multe de spus despre asta: „Oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor”.¹

Când eram copil îmi plăcea să-i corectez și să le predic familiei și prietenilor. Însă de cele mai multe ori ei erau cei care râdeau la urmă, fiindcă de multe ori ajungeam chiar eu să fac exact opusul a ceea ce le spuneam lor. Mi s-a spus de multe ori: „Trebuie să înveți să-și urmezi

propriul sfat.”

Odată, în perioada Crăciunului, pe când aveam nouă ani, exersam cu colegii un cântec pentru spectacolul de Crăciun. Fiindcă urma să fie o surpriză, nu trebuia să spunem nimănui. Eu le tot reaminteam colegilor de lucrul acesta. Dar într-o zi, în fața unora care urmau să fie la spectacolul nostru, am început să-i spun cuiva totul despre cântec. Unul dintre băieți s-a revoltat: „De ce ne-ai tot bătut la cap să nu spunem și acum tu nu poți să taci?” Și toți au bufnit în râs.

Deși a fost stânjenitor pentru mine, a fost prima lecție importantă despre „fă ce zici.”

Lauda de sine este un alt lucru care îi îndepărtează pe oameni de tine – mai ales dacă nu ai făcut nimic deosebit să merite laudă. În adolescență, când am început să compun cântece, mă tot lăudam cu acest nou „talent” al meu. Dar când eram rugat să cânt unul din cântecele mele, mereu mă rușinam și refuzam. Mama mi-a dat atunci un sfat bun: „Dacă nu ești dispus să le cânți oamenilor cântecele tale atunci nu te mai

1. Matei 5:19

2. Matei 21:28-30

3. 1 Ioan 3:18

4. „The Walk”, de Steve Curtis Chapman

lăuda cu ele”.

Isus a ilustrat acest principiu de a ne susține cuvintele prin fapte cu pilda clasică cu cei doi fii: „Un om avea doi feciori; și s-a dus la cel dintâi și i-a zis: 'Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!' 'Nu vreau' i-a răspuns el. La urmă, i-a părut rău și s-a dus. S-a dus și la celălalt și i-a spus tot așa. Și fiul acesta a răspuns: 'Mă duc, doamne!' Și nu s-a dus”.²

Deși fiul cel mare a neascultat verbal la început, mai târziu și-a schimbat părerea și a făcut ce l-a rugat tatăl său. Promisiunea celui de-al doilea fiu de a-l asculta de tatăl său s-a dovedit fără valoare, fiindcă el nu s-a ținut de promisiune.

Ioan ne spune în prima sa epistolă: „Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul”.³

Pe când aveam 14 ani am cunoscut o femeie a credinței care, la vremea aceea, se lupta cu cancerul și nu se aștepta să trăiască prea mult. L-am însoțit pe tata când a mers la ea în vizită la spital. Era prima dată când vedeam pe cineva atât de bolnav și eram nesigur ce să spun sau să fac. De aceea, în loc să salut ca de obicei am tăcut și doar m-am așezat lângă patul ei și am ținut-o de mână. Mai târziu am avut muștrări de conștiință că nu am încercat să fiu mai comunicativ.

Ca printr-un miracol femeia a reușit să treacă

de boală și este în viață și în ziua de azi. Când am discutat despre vizita mea la spital mi-am cerut scuze că nu am spus nimic tot timpul. Ea mi-a răspuns: „Nu te îngrijora. Ai făcut ce trebuia. Toți ceilalți care au venit la mine în vizită m-au bombardat cu sfaturi despre ce să mănânc și ce să nu mănânc. Deși știam că îmi vor binele, eram sătulă de sfaturile lor. Când ai venit tu să mă vizitezi, tăcerea ta, doar ținându-mă de mână, a fost o mângâiere și o ușurare”.

Să te asiguri că faptele tale sunt precum cuvintele tale și să arăți lumina lui Dumnezeu celor din jurul tău este simplu: Fă ce zici. Fii sigur de convingerile și de principiile tale și pune-le zilnic în practică.

Precum cântecul lui Steven Curtis Chapman:

*Poți alerga cu câinii cei mari,
Poți zbura cu vulturii-n zări,
Poți sări prin toate cercurile,
Poți urca scara până în vârf
Dar la final să știi,
Contează cum ai umblat zi de zi.*⁴

Vezi și tu cum umbli zi de zi!

STEVE HEARTS ESTE ORB DE LA NAȘTERE.
EL ESTE SCRIITOR, MUZICIAN ȘI
MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY
INTERNATIONAL ÎN AMERICA DE NORD.

SĂ CAZI ÎNAINTE

Eram cu soția într-o vacanță de trei săptămâni pentru odihnă și relaxare și reîncărcare spirituală în timp ce ne vizitam familia în însoritul Tenerife. Ne relaxam pe lângă un golf natural de la nordul insulei când un grup de tinere s-au adunat în apă să primească ultimele instrucțiuni de la instructoroa lor de surf. Valul era înalt și puțin dur, însă tinerele s-au avântat curajoase în apă cu plăcile lor de surf.

Instructoroa nu avea plăcă ci două suporturi de burete care o ajutau să plutească. Ea stătea în apă să le ajute pe fele să se poziționeze și să prindă valurile. Privindu-le am observat că unele fete tot încercau și tot cădeau *din nou și din nou*. Dar persistau. Altele se mulțumeau să stea pe plăcile lor și să privească de pe lângă.

În cele din urmă una dintre fete a reușit să se urce pe plăcă și să vină pe val spre golfuluț în care mă aflam eu. Căzuse de multe ori, dar în cele din urmă a reușit. Am bătut din palme cu entuziasm și i-am zâmbit larg. Reușise. Perseverase și reușise.

1. Vezi Efeseni 3:20.
2. John C. Maxwell, *Failing Forward: Turning Mistakes into Stepping Stones for Success* (Thomas Nelson, 2000).

Privind la aceste surferițe începătoare mi-a amintit de o prelegere a lui John Maxwell pe care am ascultat-o de pe YouTube cu câteva zile în urmă. Maxwell vorbea despre importanța eșecului în relație cu succesul. Ca să ai succes trebuie să mai ai și eșecuri câteodată. Cheia este să cazi înainte, nu înapoi. Să cazi înainte înseamnă că dacă cazi cel puțin știi că ești mai aproape de reușită din cauza asta. Învățăm lucruri importante și din eșecuri, ceea ce ne ajută în următoarea încercare. Oricine a avut succes vreodată a avut și eșecuri, dar nu a lăsat ca aceste eșecuri să-l tragă în jos.

Tânărul George Bernard Shaw nu putea vorbi în public, dar a devenit orator faimos tocmai pentru că s-a forțat să-și învingă dificultatea și s-a înscris într-un club de dezbateri unde s-a făcut de rușine de nenumărate ori. Fata care încerca să facă surf s-a făcut de rușine cu încercările ei. Dar a știut că acele eșecuri sunt prețul succesului. A privit eșecul din perspectiva corectă. De fiecare dată când a căzut de pe plăcă a știut că se apropie tot mai mult de victorie, mai aproape să învețe cum să-și țină echilibrul, mai aproape să stăpânească surfingul și să-și îmbunătățească tehnica. Ea a căzut înainte.

Din păcate, celelalte fete care au stat comod

pe plăcile lor nu au progresat. Nu s-au făcut de rușine, nu au înghițit apă căzând de pe placă, dar nici nu au gustat savoarea succesului. Nu au gustat emoția plăcii și extazul valului care te poartă spre mal.

Deci, ia-ți și tu placa și încearcă din nou! Apa este minunată și vei merge acasă împlinit, și vei dormi bine, chiar dacă poate te dor toate de la atâtea căzături. Iar a doua zi poate că vei lua din nou placa și vei urca pe val și vei ajunge și mai departe. Amintește-ți că Instructorul nostru ne-a spus că El poate face cu mult mai mult decât putem să cerem sau să gândim noi.¹ Dar trebuie să ne urcăm pe placă, chiar dacă o să cădem din nou și din nou! În final, vom cădea înaintea până ce vom reuși!

Iată un citat din cartea lui John Maxwell *Failing Forward*:²

Nu știi cu ce te confrunți în momentul de față în viața ta. Dar nu contează ce este. Ce contează este că viața ta se poate schimba dacă ești dispus să privești diferit eșecul. Ai potențialul să-ți depășești orice problemă, orice greșeală și orice ghinion. Tot ce trebuie să faci este să înveți să cazi înainte. Privește la felul cum au privit experiențele negative cei care au avut succes

și atunci vei învăța multe despre cum să cazi înainte.

Gândește-te la o situație recentă care te-a dat înapoi. Cum ai reacționat? Indiferent cât de dificile îți sunt problemele, cheia să le depășești nu constă în schimbarea situației. Stă în schimbarea ta. Acesta este un proces care începe cu dorința de a accepta să fii învățat. Dacă ești dispus la asta, atunci vei putea mânia eșecul. Hotărăște chiar acum să faci tot ce poți să cazi înainte.

Cazi înapoi. Dai vina pe alții. Repeți aceeași greșeală. Te aștepti să nu ai niciodată vreun eșec. Te aștepti să eșuezi mereu. Accepți tradiția orbește. Te lași limitat de greșelile din trecut. Gândești „Sunt un eșec!”. Renunți.

Cazi înainte. Îți asumi responsabilitatea. Înveți din fiecare greșeală. Știi că eșecul este parte din procesul de învățare. Menții o atitudine pozitivă. Provoci presupunerile depășite. Îți asumi riscuri noi. ... Perseverezi.

DENNIS EDWARDS ESTE PROFESOR
PENSIONAR ȘI LUCREAZĂ ÎNTR-UN ONG
PORTUGHEZ IMPLICAT ÎN PROIECTE
UMANITARE ÎN AFRICA ȘI PORTUGALIA.

MARIA FONTAINE

ÎNVAȚĂ DE LA DUMNEZEU

Putem trece prin viață ratând lucrurile pe care Dumnezeu încearcă să ne învețe dacă nu căutăm în mod intenționat să învățăm de la Dumnezeu. Unele lucruri sunt evidente, însă altele nu sunt și le putem rata dacă nu-L întrebăm pe El și nu ne deschidem ochii să vedem ce încearcă El să ne arate prin experiențele noastre.

Pe măsură ce ne încredințăm lucrurile noastre lui Dumnezeu și ne rugăm în legătură cu acestea, El poate să ne călăuzească și să ne dea înțelepciunea Sa, pe care a promis să o dea cu generozitate dacă cerem în credință. (Vezi Iacov 1:5.) Dar este la fel de important să te rog și după aceea, pentru rezultat, mai ales atunci când lucrurile nu merg așa cum ne așteptăm sau cum dorim noi. Dacă ne facem timp să ne gândim și să ne rugăm, El ne poate ajuta să învățăm din fiecare experiență. Lecția este disponibilă dacă ne facem timp să privim; și tot așa, dacă nu căutam, nu o vom găsi. (Vezi Matei 7:7.)

Învață-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă călăuzească pe calea cea dreaptă! – *Psalmul 143:10*

Hrană sufletească

Cultivă caracterul

Dumnezeu ne-a creat „după chipul Său”(Geneza 1:26) dar nu și-a terminat încă lucrarea. Este un proces continuu. Avem cu toții câteva trăsături din natura Sa încă din naștere – suntem ființe eterne, spirituale, cu capacitatea de a gândi, de a iubi și de a distinge între bine și rău – dar să dezvoltăm un caracter divin este un proces de o viață. Este și un motiv important de ce suntem aici. Cum ar trebui să ne străduim să fim? Următoarele pasaje din Biblie ne oferă o imagine destul de cuprinzătoare:

Roadă Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. – *Galateni 5:22-23*

Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora. – *Filipeni 2:3-4*

Citește de asemenea și Predica de pe Munte (Matei 5:3-12) și „capitolul iubirii”(1 Corinteni 13) din Biblie.

RĂSPUNSURI LA ÎNTREBĂRILE TALE

ESTE ADEVĂRAT CĂ UNII „LE AU PE TOATE”?

Întrebare: *De ce unii par mai norocoși? Au o înfățișare perfectă, o sănătate perfectă, multe talente innăscute și mulți prieteni – totul – în vreme ce alții, ca mine, nu mai terminăm cu lipsurile și problemele.*

Răspuns: La prima vedere lucrurile par nedrepte, dar să știi că multe se întâmplă în viața unui om pe care alții nu le văd. Autorul cărții Eclesiastul din Biblie a scris: „Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui”¹. Nu se întâmplă ca toți oamenii să treacă prin dificultăți în același timp însă fiecare, odată și odată, trece prin ce îi este sortit.

Nicio viață nu este completă fără un strop de suferință, tristețe și dificultate. Dumnezeu permite ca fiecare persoană să treacă prin unele dificultăți fiindcă vrea ca toți să învețe cum să depășească dificultățile. El vrea să simțim ce înseamnă să îți atingi limitele fizice ca să apelezi la El și la puterea Sa. Doar o situație disperată te aduce în punctul acela. Deci, chiar dacă te

uiți la alții și crezi că pentru ei este așa de ușor, să fii sigur că și ei au probleme.

Este, de asemenea, important să-ți amintești că Dumnezeu vede de cele mai multe ori lucrurile foarte diferit de cum le vedem noi. Noi considerăm că oamenii sunt binecuvântați dacă au o viață mai lipsită de griji sau mai de succes, cu mai puține probleme, boli, etc. Însă de multe ori binecuvântările lui Dumnezeu vin mascate în probleme. El preferă ca noi să avem o viață plină, decât una ușoară. El vrea ca viețile noastre să fie bogate în credință, profunde în spiritualitate, în înțelegere, în iubire de sacrificiu, în tărie interioară și în milostenie. Toate aceste comori sufletești provin dintr-o relație intimă cu El și de cele mai multe ori pe calea încercărilor, a suferințelor sau a dificultăților extreme. Acea relație cu El și acea profunzime spirituală pe care ți le aduc aceste dificultăți îți aduc și o bucurie mai profundă și mai de durată.

Dacă ai putea să „le ai pe toate” cu prețul unei vieți cu pace, împlinire și bucurie pe care doar Dumnezeu le dă, ai vrea asta?

1. Eclesiastul 3:1

ANNA PERLINI

SCOTOCIND

Podurile sunt locuri uimitoare. Din când în când mă duc în pod la părinții mei și, deși ei fac în mod regulat curățenie acolo și donează lucruri, tot este plin de comori ascunse. Odată am găsit câteva din caietele mele vechi de școală, ceea ce m-a impresionat foarte mult! Mi-au atras mai întâi atenția caietele ordonate de clasa I. Fiecare pagină dovedea inocența, iar fiecare desen și fiecare propoziție, scrisă cu litere de mână, era adorabilă: „Iubesc pe mami și tati!”, „Casa mea e cea mai bună casă și nu mi-aș schimba familia cu niciun alt loc din lume!”

Apoi am găsit ceva ce părea a fi un jurnal. Paginile erau puțin îndoite iar caligrafia nu era ordonată. Scrisul meu adolescentin luase o turnură rebelă față de școală, față de lume și nedreptățile ei și chiar față de părinții mei. Sărmanii părinți, cum de am putut fi atât de lipsită de respect și de dragoste? Dumnezeu știe câte sacrificii au făcut pentru mine și cu siguranță că nu au meritat acele cuvinte dure. Și eu sunt acum mamă de copii adolescenți și sunt indignată de aroganța mea din trecut și de lipsa de înțelegere față de părinții mei. Chiar nici nu-mi amintesc ce m-a motivat să scriu acele cuvinte sau să gândesc în felul acela. În final, nu simt decât un amalgam de emoții și confuzie.

Oare ce se întâmplase cu fetița dulce care obișnuia să scrie părinților ei poezii și felicitări așa de drăguțe? M-am simțit rușinată încât cred că am mototolit câteva pagini și le-am aruncat la gunoi.

Pentru câteva zile am tot cărat această povară pe inimă, până s-a nimerit să citesc un citat care m-a luminat: „Tu cel din viitor te vei considera întotdeauna pe tine, cel din prezent, ca fiind neînțelept și imatur. Cu alte cuvinte în prezent ești prost, însă doar mai târziu îți dai seama de asta.” (Timothy Keller)

Gândindu-mă mai mult la treaba asta, am reușit în cele din urmă să fac pace cu mine însămi, cu mine din trecutul pe care acum îl percep ca fiind neplăcut. Nu mai sunt aceeași persoană și sper că m-am maturizat!

Adevărul este că viața este o călătorie și probabil că într-o zi îmi voi da seama că ceea ce fac azi este o prostie și îmi voi vedea prezentul de azi ca fiind imatur. Trebuie doar să fac ce pot mai bine și să continui să mă mișc înainte cu ajutorul lui Dumnezeu.

ANNA PERLINI ESTE COFONDATOR LA PER UN MONDO MIGLIORE, O ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995.

MARIE ALVERO

CE ȘTIU ACUM

Sunt mamă și am patru copii, adolescenți și tineri adulți. Privesc acum în urmă la cei mai bine de 20 de ani de sarcină, bebeluși, copii mici, murdării, călătorii, împachetat, școală, planificări, mâncare, curățenie, îmbrățișări, ascultare (și ignorare – căci nu mai vreau să aud iar povestea cu Minecraft!), joacă, aniversări și toate celelalte care implică creșterea de ființe umane bine formate (sper).

Dacă aș putea să-mi transmit mie însămi ceva pentru când eram mai tânără, știu ce mi-aș spune. Nu știu dacă, ca tânără mamă, aș fi ascultat, și probabil că nu este ceva ce ai înțelege la început de drum, fiindcă ceea ce știu acum este cu totul diferit de ceea ce eram sigură atunci. Ca tânără mamă căutam o formulă magică. Credeam că dacă aveam toate lucrurile potrivite, în cantitățile și proporțiile potrivite, puteam produce copii grozavi. Dar lasă-mă să-ți fac o favoare și să-ți risipesc această idee.

Nimic din ce faci nu garantează vreun rezultat. Asta este. Cel mai important lucru pe care l-am învățat în două decenii de când sunt părinte.

Știu că pare contraintuitiv și poate deconcertant. Dar poate fi și eliberator – indiferent cât greșești, copiii tăi vor fi în cele din urmă puternici. Și chiar dacă vei face totul cât poți mai bine, ei tot vor avea și lucruri cu care să se străduiască.

Călătoria lor va fi oarecum ca a ta. Vor învăța unele lucruri de la părinții lor pe calea ușoară, și unele lucruri pe calea cea grea. Vor apărea și alții care să contribuie la povestea lor. Și vor exista și părți care să fie doar între ei și Dumnezeu. El va lucra la inimile lor tot așa cum a lucrat în inima ta. De aceea copiii de azi sunt viitorul de mâine.

Citește câte cărți vrei despre cum să fii părinte, sau nu citi. Tot vei face unele lucruri bine și altele nu. Dar caută-L pe Iisus și caută să ai o legătură cu copiii tăi. Iată secretul.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

FII CREDINCIOS

Îți amintești ce am spus despre femeia din Biblie că „ea a făcut ce a putut”¹. Așa și tu, fă ce poți, apoi lasă restul în seama Mea și a altora. Fii credincios cu ce poți face tu în fiecare zi.

Fă ce poți face, însă amintește-ți că fără Mine nu poți face nimic. Ca să poți face ce poți tu mai bine trebuie să petreci timp cu Mine în Cuvântul Meu, în rugăciune și comuniune. Căci Eu doresc să-ți dau mai multă pace, mai multă credință și mai multă dragoste.

Tăria ta vine de la Mine, iar fără Mine vei fi precum o lampă fără ulei, a cărui fitil se va înnegri. Tăria ta se va consuma și nu vei avea pace. Nu vei avea suficientă dragoste. Dacă vei aduce la Mine greutatea poverilor și problemelor tale poți fi ușurat prin puterea Mea, prin Duhul Meu și prin iubirea Mea.

Deci, fii credincios să-ți faci timp cu Mine în fiecare zi. Eu îți pot înnoi relația cu cei cu care trăiești, cu cei cu care lucrezi, cu cei pe care îi păstorești. Ridică-ți inima și mâinile către Mine și lasă-Mă pe mine să port povara! Pune-Mă pe primul loc în viața ta iar Eu te voi întări, te voi reînnoi și te voi inspira.

---

1. Marcu 14:8

